

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urtos/3/2020
Identifikačné číslo spisu:	8020200093
Dátum vydania rozhodnutia:	26.05.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Dana Wänkeová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:8020200093.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Wänkeovej a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci proti povinnému R. J. pre priestupok podľa § 143 zákona Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska (ďalej len „Spojené kráľovstvo“) o cestnej premávke z roku 1988 a dodatku 2 zo zákona Spojeného kráľovstva o priestupkoch cestnej premávky z roku 1988 na neverejnom zasadnutí konanom 26. mája 2020 v Bratislave o sťažnosti prokurátorky proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 3. marca 2020, sp. zn. 5Ntc/1/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. napadnuté uznesenie zrušuje a Krajskému súdu v Prešove ukladá, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove uznesením z 3. marca 2020, sp. zn. 5Ntc/1/2020 rozhodol tak, že podľa analógie § 244 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku z dôvodu uvedeného v § 9 ods. 3 zákon č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 183/2011 Z. z.“) postúpil návrh na uznanie a výkon cudzieho rozhodnutia o peňažnej sankcii (doručený Krajskému súdu v Prešove dňa 10. februára 2020 o 09.25 hod.) vo vzťahu k štátnemu občanovi Slovenskej republiky R. J., nar. XX. Y. XXXX, bytom L. č. XXX, okres F., Okresnému súdu Bratislava I ako súdu vecne a miestne príslušnému.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 3. marca 2020, sp. zn. 5Ntc/1/2020, podala prokurátorka Krajskej prokuratúry Prešov (ďalej len „prokurátorka“) sťažnosť.

V súvislosti s podanou sťažnosťou prokurátorka konštatovala, že magistrátne sudy v krajine pôvodu prejednávajú trestnoprávne prípady a skutočnosť, že skutok možno posúdiť podľa právneho poriadku Slovenskej republiky ako priestupok, sama osebe neodôvodňuje záver, že Magistrátny súd Warwickshire rozhodoval v postavení správneho orgánu. Ďalej uviedla, že v osvedčení, ktoré zaslali britské orgány v písm. g) sa navyše uvádza, že sa jedná o rozhodnutie súdu štátu pôvodu pre trestný čin podľa práva štátu pôvodu. Ďalej prokurátorka poukázala na § 3 ods. 2 a ods. 5 zákona č. 183/2011 Z. z., z ktorých

podľa nej vyplýva, že súd ani nemal posudzovať podmienku obojstrannej trestnosti skutku. Vzhľadom na tieto skutočnosti prokurátorka navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté rozhodnutie a uložil Krajskému súdu v Prešove, aby vo veci znova konal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd nadriadený preskúmal na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenej osoby v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť prokurátorky je dôvodná.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 183/2011 Z. z. na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia o peňažnej sankcii, ktoré vydal súd štátu pôvodu, je príslušný krajský súd, v ktorého obvode má povinný bydlisko alebo sídlo. Ak povinný nemá na území Slovenskej republiky bydlisko alebo sídlo, je na konanie príslušný Krajský súd v Bratislave.

Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 183/2011 Z. z. na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia o peňažnej sankcii, ktoré vydal správny orgán štátu pôvodu, je príslušný Okresný súd Bratislava I.

Z osvedčenia zo 16. januára 2020 uvedeného v článku 4 Rámcového rozhodnutia Rady 2005/214/SVV z 24. februára 2005 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na peňažné sankcie (ďalej len „rámcové rozhodnutie“) v písm. g) bode 1.i) vyplýva, že ide o rozhodnutie súdu štátu pôvodu pre trestný čin podľa práva štátu pôvodu.

Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“), ako to vyplýva predovšetkým z článkov 1 a 6, ako aj z odôvodnení 1 a 2 rámcového rozhodnutia, cieľom rámcového rozhodnutia je vytvoriť účinný cezhraničný mechanizmus vzájomného uznávania a výkonu právoplatných rozhodnutí, ktorými sa ukladajú peňažné sankcie fyzickej alebo právnickej osobe v dôsledku dopustenia sa niektorého z trestných činov či priestupkov vymenovaných v článku 5. Pri zohľadnení skutočnosti, že zásada vzájomného uznávania, na ktorej stojí celý systém rámcového rozhodnutia, podľa jeho článku 6 znamená, že členské štáty sú v zásade povinné uznať rozhodnutie požadujúce peňažnú sankciu, ktoré bolo zaslané v súlade s článkom 4, bez toho, aby boli požadované akékoľvek ďalšie náležitosti, a bezodkladne prijímú všetky potrebné opatrenia na jeho výkon, musia sa dôvody odmietnutia uznania alebo výkonu takéhoto rozhodnutia vykladať reštriktívne (pozri analogicky rozsudok Súdneho dvora z 29. januára 2013, Ciprian Vasile Radu, C-396/11, EU:C:2013:39, bod 36). Takýto výklad sa podľa Súdneho dvora má uplatniť tým skôr, že vzájomná dôvera medzi členskými štátmi, ktorá je základným kameňom súdnej spolupráce v Európskej únii, je spojená s príslušnými zárukami.

V zmysle článku 5 ods. 1 rámcového rozhodnutia zahŕňa rozsah jeho pôsobnosti delikty týkajúce sa „správania porušujúceho pravidlá cestnej premávky“, ktoré nie sú predmetom jednotného zaobchádzania v rôznych členských štátoch Európskej únie, pretože niektoré členské štáty ich kvalifikujú ako správne delikty, zatiaľ čo iné ich považujú za trestné činy. Vzhľadom na zabezpečenie potrebného účinku rámcového rozhodnutia pojem „súd, ktorý je príslušný rozhodovať predovšetkým v trestných veciach“ uvedený v článku 1 písm. a) bodu iii) rámcového rozhodnutia, podľa Súdneho dvora predstavuje autonómny pojem práva Európskej únie a má sa vykladať v tom zmysle, že pod neho spadá každý súd, ktorý uplatňuje konanie naplňajúce základné znaky trestného konania, pričom sa však nevyžaduje, aby bol tento súd príslušný výlučne v trestných veciach (pozri rozsudok Súdneho dvora z 14. novembra 2013, Marián Baláž, C-60/12, EU:C:2013:733, body 27, 29-30, 34-36, 42).

S poukazom na vyššie uvedené, keďže magistrátne sudy v krajine pôvodu prejednávajú trestnoprávne prípady, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že v osvedčení, ktoré zaslali britské orgány v písm. g) sa uvádza, že sa jedná o rozhodnutie súdu štátu pôvodu pre trestný čin podľa práva štátu pôvodu, najvyšší súd rozhodol, že Krajský súd v Prešove je v danej veci príslušným krajským súdom na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia o peňažnej sankcii uloženej R. J..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.